

สรุปผลการทดลองและขอเสนอแนะ

1. วิธีการวัดคอร์ติซอลในพลาสม่า

ได้คัดแปลงวิธีทางปริมาณคอร์ติซอลในพลาสม่าโดยวิธีวัดความเรื่องแสงจากวิธีของ Mattingly (1962) โดยเพิ่มขั้นตอนสารละลายที่สกัดออกจากพลาสม่าควบคู่กับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ เพื่อจัดลีดและลิงเจือปนในพลาสม่า วิธีที่ใช้ในการทดลองนี้เป็นรูปแบบ recovery อุบัติในช่วง 80-110 % คาดเดียวกับ 95.25 % สำหรับการทดสอบ precision ของวิธีการทดลองทำโดยเปรียบเทียบระดับคอร์ติซอลใน pooled plasma 10 ตัวอย่าง พร้อมกัน และเปรียบเทียบกับผลการทดลองที่ทำในเวลาต่างกัน 1 สัปดาห์ พบว่าการเฉลี่ยที่โดยอยู่ในระดับความเชื่อมั่น 95 % ของห้องส่องการทดลอง นอกเหนือนี้มี sensitivity ค่อนข้างสูง สามารถวัดปริมาณคอร์ติซอลได้ทำถึง 0.01-0.02 ไมโครกรัม/㎖. และสูงสุดถึง 40 ไมโครกรัม/㎖.

2. ระดับคอร์ติซอลในพลาสม่า

ได้ใช้วิธีคั้นกล้ำมาแล้วในข้อ 1. วัดระดับคอร์ติซอลในพลาสม่าของคนปกติและคนป่วย

2.1 คนปกติ เป็นคนไทยเชื้อพทาง ๆ กันคือ อาจารย์ และ นิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักศึกษาแพทย์ นักเรียนพยาบาล และ คนงานโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ นายหรากรนรักษาคินเดน และ คนงานในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จำกัด สำหรับเด็กส่วนใหญ่เป็นคนไข้จากโรงพยาบาลเด็ก และ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ที่ไม่ได้ป่วยเป็นโรคเกี่ยวกับระบบเลือดไครน์ ทั้ง ไทย และ คนไข้เหล่านี้ไม่โดยูในสภาวะเครียด รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 193 คน ซึ่งได้ผลดังนี้

เด็กผู้ชายอายุ $\frac{1}{2}$ - 14 ปี จำนวน 16 คน มีค่าอยู่ระหว่าง 5.5-14.5 ไมโครกรัม % (คาดเดียวย 10.2 \pm 3.1 ไมโครกรัม %)

เด็กผู้หญิง อายุ 6-15 ปี จำนวน 17 คน มีค่าอยู่ระหว่าง 5.5-16.0 ในโปรแกรม %
(ค่าเฉลี่ย 9.9 ± 3.2 ในโปรแกรม %)

ผู้ชายอายุ 16-35 ปี จำนวน 50 คน มีค่าอยู่ระหว่าง 5.5-19.0 ในโปรแกรม %
(ค่าเฉลี่ย 11.9 ± 3.9 ในโปรแกรม %)

ผู้หญิงอายุ 16-33 ปี จำนวน 50 คน มีค่าอยู่ระหว่าง 5.5-17.5 ในโปรแกรม %
(ค่าเฉลี่ย 11.6 ± 3.6 ในโปรแกรม %)

ผู้ชายอายุ 36-64 ปี จำนวน 31 คน มีค่าอยู่ระหว่าง 7.0-19.0 ในโปรแกรม %
(ค่าเฉลี่ย 11.1 ± 2.5 ในโปรแกรม %)

ผู้หญิงอายุ 36-58 ปี จำนวน 29 คน มีค่าอยู่ระหว่าง 5.5-19.0 ในโปรแกรม %
(ค่าเฉลี่ย 10.8 ± 3.0 ในโปรแกรม %)

2.2 คณป่วย

ไคว์ดระคับคอร์ติซอลในพลาสม่าของคนไข้ซึ่งยกไฟลวก น้ำร้อนลวก และ
สารเคมีรวน 5 ราย ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์บากแพลงทาง ๆ กันตั้งแต่ 10-50 % พบร่วมมีค่าตั้งแต่
17.5-62.0 ในโปรแกรม % ตามอาการของบากแพลง และไกว์ดระคับคอร์ติซอลในคนไข้ ซึ่ง
ป่วยเป็นโรค Cushing's syndrome อีก 1 ราย มีค่าเท่ากับ 35.0 ในโปรแกรม %

3. ไกว์ดระคับ 17-ไฮดรอกซีคอร์ติโคสเตียรอยด์ และ 17-คีโตกอสเตียรอยด์ ในปัสสาวะ
ของคนปกติ และคนป่วย คั้งกล่าวมาแล้วในข้อ 2.1 และ 2.2 โดยหมายเหตุไกรน
และเมตาโนบลีซึม โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ มีค่าดังนี้

3.1 ระดับ 17-ไฮดรอกซีคอร์ติโคสเตียรอยด์ในปัสสาวะ

3.1.1 คณปักทิ

เด็กผู้ชายอายุ 1-12 ปี จำนวน 8 คน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80-3.35
มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง (ค่าเฉลี่ย 1.82 ± 0.95 มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง)

เด็กผู้หญิงอายุ 6-15 ปี จำนวน 8 คน มีค่าอยุ่ระหว่าง 1.56-7.60 มก./
ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง (ค่าเฉลี่ย 4.47 ± 2.09 มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง)

ผู้ชายอายุ 16-35 ปี จำนวน 28 คน มีค่าอยุ่ระหว่าง 5.46-14.22 มก./
ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง (ค่าเฉลี่ย 8.89 ± 2.37 มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง)

ผู้หญิงอายุ 16-33 ปี จำนวน 27 คน มีค่าอยุ่ระหว่าง 3.24-11.46 มก./
ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง (ค่าเฉลี่ย 7.36 ± 2.25 มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง)

ผู้ชายอายุ 36-64 ปี จำนวน 11 คน มีค่าอยุ่ระหว่าง 2.40-16.95 มก./
ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง (ค่าเฉลี่ย 10.71 ± 5.20 มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง)

ผู้หญิงอายุ 36-58 ปี จำนวน 17 คน มีค่าอยุ่ระหว่าง 3.52-11.70 มก./
ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง (ค่าเฉลี่ย 7.43 ± 2.39 มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง)

3.1.2 คุณป่วย

ระดับ 17-ไซครอกซีคอร์ติโคส เทียรอยด์ทึ้งๆ ออกจากคนไข้ที่ถูกไฟคลอก 5
ราย มีค่าอยุ่ระหว่าง 6.78-46.19 มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง และในรายที่ป่วยเป็นโรค
Cushing's syndrome มีค่าเทากับ 28.50 มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง

3.2 ระดับ 17-คีโตกอสเทียรอยด์ในปัสสาวะ

3.2.1 คุณปกติ

เด็กผู้ชายอายุ 1 ½-12 ปี จำนวน 8 คน มีค่าอยุ่ระหว่าง
1.39-4.70 มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง (ค่าเฉลี่ย 2.16 ± 1.19 มก./ปัสสาวะ 24
ชั่วโมง)

เด็กผู้หญิงอายุ 6-15 ปี จำนวน 8 คน มีค่าอยุ่ระหว่าง 1.86-7.20
มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง (ค่าเฉลี่ย 3.95 ± 1.91 มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง)

ผู้ชายอายุ 16-35 ปี จำนวน 28 คน มีค่าอยุ่ระหว่าง 4.48-16.60
มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง (ค่าเฉลี่ย 10.61 ± 2.85 มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง)

ผู้หญิงอายุ 16-33 ปี จำนวน 27 คน มีค่าอยู่ระหว่าง 4.57-13.69 มก./
ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง (ค่าเฉลี่ย 8.05 ± 2.39 มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง)

ผู้ชายอายุ 36-64 ปี จำนวน 11 คน มีค่าอยู่ระหว่าง 4.66-17.17 มก./
ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง (ค่าเฉลี่ย 11.50 ± 3.88 มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง)

ผู้หญิงอายุ 36-58 ปี จำนวน 17 คน มีค่าอยู่ระหว่าง 4.82-14.54 มก./
ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง (ค่าเฉลี่ย 8.46 ± 2.81 มก./ปัสสาวะ 24 ชั่วโมง)

3.2.2 คนป่วย

จากการทดลองพบว่าคนไข้ที่ดูกาไฟลวก และที่ป่วยเป็นโรค Cushing's syndrome รวมทั้งหมด 6 ราย ตั้งกล้ามมาแล้ว มีระดับ 17-คีโตกซีเดียรอยด์ในปัสสาวะ ในแต่ละคนต่างจากระดับปกติ

เมื่อเปรียบเทียบระดับปกติของคอร์ติซอลในพลาสม่า 17-ไฮดรอกซีคือร์ติ-
โซดีเยอร์อยด์ และ 17-คีโตกซีเดียรอยด์ในปัสสาวะ ที่ทำการทดลองได้นักบุญผลงานที่ไม่มีผู้ดำเนิน
การในต่างประเทศ พบราก้าที่ได้ในแต่ละคนมากนัก

การทราบระดับปกติของคอร์ติซอลในพลาสม่า 17-ไฮดรอกซีคือร์ติโคสเดีย-
รอยด์ และ 17-คีโตกซีเดียรอยด์ในปัสสาวะของคนไทย นับว่าเป็นประโยชน์ต่อการแพทย์ใน
ประเทศไทยมาก สามารถนำไปใช้เปรียบเทียบกับระดับที่วัดได้ในคนไข้ที่ป่วยเป็นโรคต่าง ๆ
เพื่อที่จะได้รับข้อมูลและให้การรักษาได้ถูกต้อง

4. ข้อเสนอแนะ สิ่งที่อาจจะทำเพิ่มเติมต่อไปอีก

4.1 อาจศึกษาในพลาสม่าของคนไทยปกติมีสิ่งเจือปนอะไรบ้าง ที่สามารถให้
ความเรื่องแสงได้ในกรดกำมะถัน แต่ถูกทำลายโดยวิธีสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ และ
กรดเข้มจากอาหารหรือยาชนิดใดที่รับประทานเข้าไป

4.2 อาจศึกษาความผันแปรของระดับคอร์ติซอลในพลาสม่าในช่วงเวลาต่าง ๆ ของวัน (diurnal variation) ของคนปกติ เปรียบเทียบกับคนไข้ที่ป่วยเป็นโรคต่าง ๆ และอาจจะศึกษาถึงการทำงานของคอมอัคตีนิล โดยนิสารัสังเคราะห์ synacthen เข้าไปในร่างกาย และวัดความเปลี่ยนแปลงของระดับคอร์ติซอลในพลาสม่า และ 17-ไฮดรอกซี-กอร์ติโคส เทียรอยด์ในปัสสาวะ

4.3 อาจทดลองวัดระดับคอร์ติซอลในพลาสม่า และ 17-ไฮดรอกซี-กอร์ติโคส เทียรอยด์ในปัสสาวะของคนที่มีความผิดปกติทางระบบเนอนโ dikron คนที่อยู่ในสภาวะเครียด หรือในผู้หญิงมีครรภ์ เพื่อความมั่นคงต่อไปจากการดับปักติเพียงไกหรือไม่

4.4 อาจศึกษาระดับ 17-ไฮดรอกซี-กอร์ติโคส เทียรอยด์ และ 17-คีโตกอส เทียรอยด์ ในปัสสาวะของคนปกติที่มีอายุเกิน 60 ปี ขึ้นไป เพื่อความต้องการของสารทั้งสองนี้จะลดลงหรือไม่ เมื่อมีวัยสูงมาก.